

РЕШЕНИЕ

№ 876

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 6-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА

като разглежда докладваното от ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА Административно наказателно дело № 20211110207502 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „У.И.Г.” ЕООД, представлявано от управителя С.П.Я-Ц, срещу наказателно постановление № 22-007389/26.04.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда София”, с което за нарушение на чл.415, ал.1 КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1500лв., на основание чл.416, ал.5 вр. ал.1 КТ. Съгласно мотивите на наказателното постановление работодателят не изпълнил предписание № 6, дадено в протокол за извършена проверка Изх.№ ПР 2034649/21.12.2020г., а именно: „У.И.Г.” ЕООД в качеството на работодател да изплати на М.Т.М дневни пари за целия срок на командироването или изпращането му в гр.Антверпен, Кралство Белгия, а именно от 16.09.2020г. до 22.10.2020г., в размер, определен със Заповед № 10/16.09.2020г., съгласно разпоредбата на чл.215, ал.1 КТ.

Жалбоподателят оспорва наказателно постановление № 22-007389 /26.04.2021г. с бланкетна жалба и моли съда да същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Жалбоподателят не се явява в съдебно заседание и не изразява

становище по делото.

Въззиваемият Дирекция „Инспекция по труда“ се явява в съдебно заседание, възразява срещу твърденията, направени с жалбата и моли съда да остави жалбата без уважение. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено:

По допустимостта на жалбата

Видно от наказателно постановление 22-007389/26.04.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – София, същото е връчено на нарушителя на 12.05.2021г. „У.И.Г.” ЕООД депозира въззивната жалбата на 19.05.2021г. – в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана.

От фактическа страна:

При извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство на 01.04.2021г. от инспектори при Дирекция „Инспекция по труда“ на „У.И.Г.” ЕООД, относно изпълнението на предписание № 6, дадено на основание чл.404, ал.1, т.1 и т.12 КТ в Протокол за извършена проверка Изх.№ ПР 2034649 /21.12.2020г., изменен в разпоредителната част на основание чл.91, ал.1 АПК, а именно: „У.И.Г.” ЕООД в качеството на работодател да изплати на М.Т.М дневни пари за целия срок на командироването или изпращането му в гр.Антверпен, Кралство Белгия, а именно от 16.09.2020г. до 22.10.2020г., в размер, определен със Заповед № 10/16.09.2020г., съгласно разпоредбата на чл.270, ал.3 КТ”, със срок – до 28.02.2021г. включително, даденото предписание не било изпълнено. Съставен бил Протокол за извършена проверка изх.№ ПР2109557/07.04.2021г., надлежно връчен на жалбоподателя. За констатираното нарушение бил съставен и акт за установяване на административно нарушение № 22-007389/07.04.2021г., надлежно връчен на нарушителя на датата на съставяне. „У.И.Г.” ЕООД не се възползвал от правото си да възрази в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН и не депозирал възражение. Административнонаказващият орган приел, че с бездействието си нарушителят реализирал административно нарушение на чл.415, ал.1 КТ, поради което издал наказателно постановление № 22-007389/26.04.2021г., с което за нарушение на чл.415, ал.1 КТ наложил

на дружеството имуществена санкция в размер на 1500лв., на основание чл.416, ал.5 вр. ал.1 КТ.

Съдът констатира:

Акт за установяване на административно нарушение № 22-007389 /07.04.2021г. и наказателно постановление № 22-007389/26.04.2021г. отговарят по форма и съдържание на изискванията по чл.42, респ. чл.57 ЗАНН, констатираното нарушение е изчерпателно описано, съответно на фактическите обстоятелства, подведено е правилно под нормата на материалния закон. Акт за установяване на административно нарушение № 22-007389/07.04.2021г. и наказателно постановление № 22-007389 /26.04.2021г. са надлежно връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права във всички фази на административнонаказателния процес.

Поради тези причини съдът приема, че при издаване на наказателното постановление административнонаказващият орган не е извършил съществени нарушения на процедурата по издаването му.

По отношение на материалната законосъобразност съдът намира:

Предмет на санкция в обжалваното наказателно постановление е неизпълнение на предписание на длъжностни лица от Дирекция „Инспекция по труда“. Същото по естеството си представлява индивидуален административен акт, чиято функция е подробно уредена в разпоредбата на чл.404 КТ и се свежда най-общо до форма на административна репресия за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство. Като не е оспорил дадените от длъжностното лице задължителни предписания, жалбоподателят е бездействал, лишавайки се от възможността да отмени правното им действие, поради което е бил длъжен да се съобрази с предписанието.

Видно от т.6 от протокол Изх.№ ПР 2034649/21.12.2020г., изменен в разпоредителната част на основание чл.91, ал.1 АПК за извършена проверка, работодателят е бил длъжен да изплати на М.Т.М дневни пари за целия срок на командироването или изпращането му в гр.Антверпен, Кралство Белгия, а именно от 16.09.2020г. до 22.10.2020г., в размер, определен със Заповед № 10/16.09.2020г., съгласно разпоредбата на чл.270, ал.3 КТ.

Съгласно Протокол за извършена проверка изх.№ ПР2109557 /07.04.2021г., работодателят не е изпълнил вмененото му задължение по т.6 от

протокол Изх.№ ПР 2034649 /21.12.2020г., изменен в разпоредителната част на основание чл.91, ал.1 АПК, в срока по предписанието.

Поради тези мотиви съдът приема, че дружеството-работодател е реализирало нарушение по чл.415, ал.1 КТ, което обстоятелство е правопораждащият факт за налагане на административната санкция по чл.412а, т.2 КТ – налагане на имуществена санкция.

Съдът съобрази съдебната практика /Решение № 6048/15.10.2014г. по д.№ 5397/2014г. по описа на Административен съд София-град, XI кас.състав; Решение № 5104/23.07.2014г. по к.н.а.х.д.№ 4259/2014г. по описа на Административен съд София-град, XIV кас.състав: При оспорването на наказателното постановление по реда на ЗАНН правнозначим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на предписанието като основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност; последица от необжалването на предписанието е влизането в сила на същото, с което е преклудирана и възможността да се релевира инцидентно неговата незаконосъобразност.

Съгласно разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ, за нарушение, което е отстранено веднага и от което не са произтекли вредни последици за работниците и служителите работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв.

От представените по преписката доказателства е видно, че предпоставките, предвидени в разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ, не са налице, поради което административнонаказващият орган е определил законосъобразно размера на наложеното наказание – минималния от 1500 лв.

Наказателно постановление № 22-007389/26.04.2021г. като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и предявената претенция за присъждане на разноски по делото следва на въззиваемата страна да бъдат заплатени разноски по делото в размер на 100 лв.

Предвид горните мотиви и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-007389 /26.04.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, с което на „У.И.Г.“ ЕООД със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Искър“, ж.к.”Дружба”, бл.322, вх.”В”, ет.4, ап.9, представлявано от управителя С.П.Я-Ц, за нарушение на чл.415, ал.1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500лв., на основание чл.416, ал.5 вр. ал.1 КТ.

ОСЪЖДА „У.И.Г.“ ЕООД със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Искър“, ж.к.”Дружба”, бл.322, вх.”В”, ет.4, ап.9, представлявано от управителя С.П.Я-Ц, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ разноски по делото в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София – град в 14 дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____